

دکتر محمد حسن گنجی

جغرافیا چیست و چه فایده دارد؟

(۵)

دریاره ماه کتابها نوشتند شده که متخصصان امر از وجود آنها آگاهند ولی در این مخصوص به اشاره کوتاهی دریاره ماهیت و حرکات و تأثیر ماه در زندگی انسان اکتفا خواهد شد.

(الف) ماهیت و مشخصات ماه

دریاره نحوه به وجود آمدن ماه تا این اواخر سه نظر به از طرف فیزیکدانان عنوان می شد عده ای معتمد بودند که در دورانهای اول تکونی زمین، بخشی از آن تحت تالیر گریز از مرکز به فضا پرت شده و به صورت ماه به دور زمین به گردش افتداده است و در تأیید این نظر مدعی بودند که حفره عظیم اقیانوس کبیر در سطح زمین جای همان توده عظیمی است که از زمین جدا شده است. پاره ای می گفتند که ماه از بلوامر هم زمان و مانند زمین وجود پیدا کرده و در اثر نیروی جاذبه به دور زمین به گردش در آمدۀ است در حالی که عده دیگری چنین عقیده داشتند که ماه مانند میلاردها اجرام آسمانی دیگر قبلاً وجود داشته و در اثر عبور از منطقه جاذبه زمین از حرکت اصلی خود باز استفاده وی دور زمین به گردش افتداده است.

بررسیهای فضایی سی سال اخیر، امکان عکسبرداریهای مختلف از سطح ماه با زوایای گوناگون وبالآخره توفیق انسان در پنهاندن بر سطح ماه جولای ۱۹۶۹ برابر ۱۳۴۸ و نسونه برداریها از خاکها و سنگهای پوسته خارجی آن نه فقط خط بطلانی بر تمام فرضیه های گذشته کشیده بلکه حقایق واقعیتی اندکارانه تازه ای دریاره ماه فراهم ساخته است که مهمترین آنها را به اجمال از نظر

می گذرانیم:

بحث گذشته ما دریاره حرکات زمین به مسئله وقت و زمان و تاریخ انجامید و دیدیم که چگونه حرکات وضعی و انتقالی زمین این گونه مسائل مهم در زندگی روزانه ما را به وجود می آورد. در همین مرحله از بحث بی مناسبت نخواهد بود اگر گفتگوی امروزمان را به مختصّی در اطراف ماه که در مسئله وقت و زمان و تاریخ نقش مهمی برعهده دارد تخصیص دهیم.

بشر از زمانی که خود را شناخته است به تأمل دریاره ماه پرداخته و این کره متخرک که دائماً در حال تغییر به نظر انسان می آمده ذهن کنجکاو او را به خود جلب کرده است؛ و چون عقل و دانش انسان از درک واقعیت‌های خلقت و خواص ماه عاجز بوده کاوش‌های او به تأثیرات و تصوراتی منتهی گردیده که آثار آن در آداب و سنته و فولکلور و ادبیات اقوام رسوخ کرده تا حدی که بدر آن را مظہر زیبایی و هلال آن کمان ابروی پاریا داس مزعر سیز فلک دانسته اند (اشاره به اشعار فراوانی که در ادبیات فارسی وجود دارد).

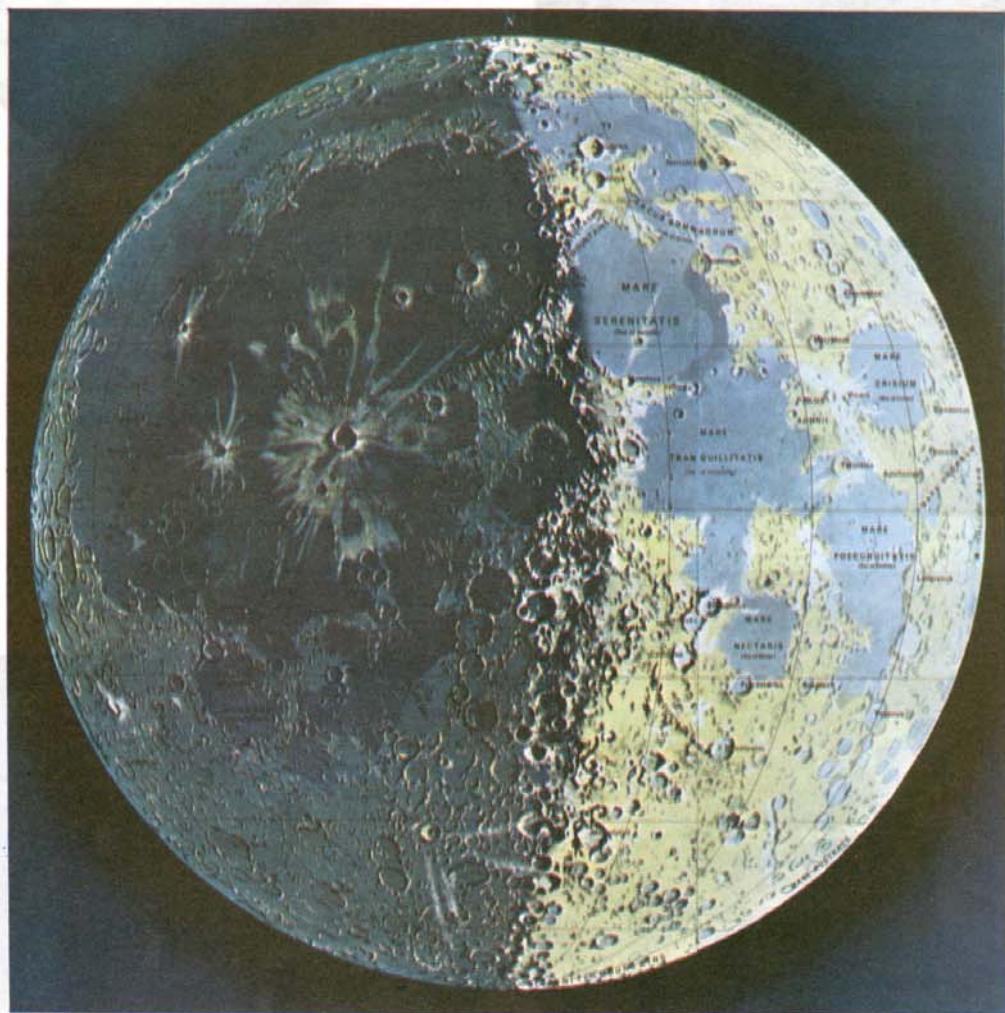
اکنون مسلم شده است که تعداد چندی از سیارات منظمه شمسی ما دارای اقساری هستند که به حکم طبیعت به دور آنها می چرخند ولی در اغلب موارد حجم اقمار نسبت به سیاره مادر ناچیز است. تنها ماه یعنی قمر زمین ما است که حجم قابل مقایسه ای با سیاره مادر خود دارد و قطر آن برابر با حدود $\frac{1}{3475}$ قطر زمین است (قطر ماه ۱۲۷۴۳ کیلومتر و قطر زمین ۳۸۴۳۹۰ کیلومتر است و با چنین میانگین فاصله ماه تا زمین

فاصله ای است که ماه از نظر فاصله زمانی از یک هلال تا هلال دیگر در طول ۲۹ روز و نیم یک دور کامل به دور زمین می گردد.

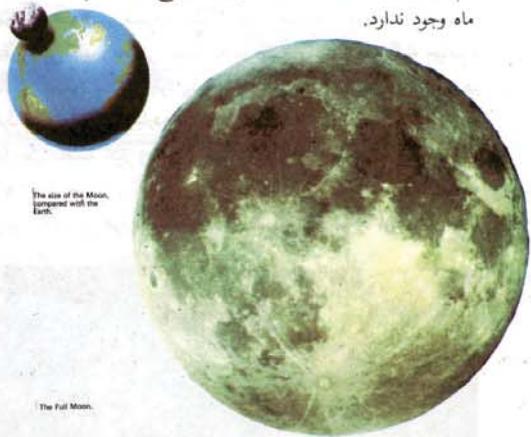
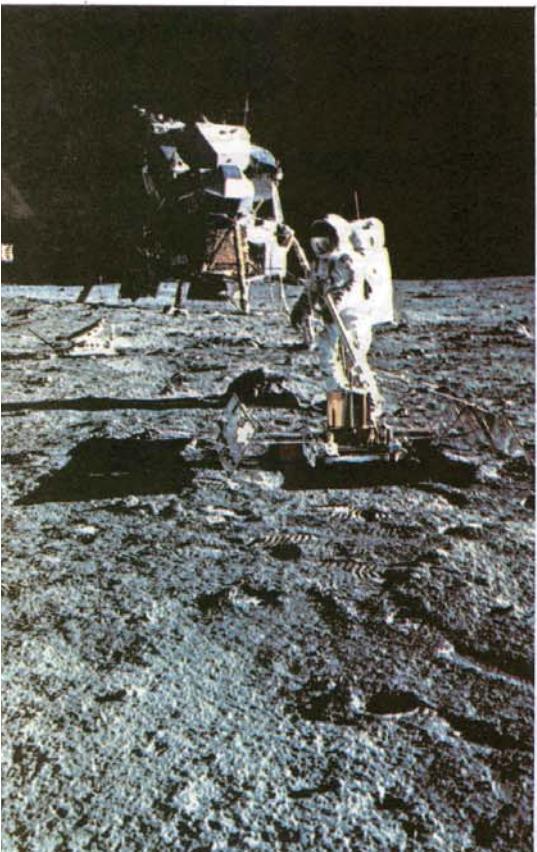

بی هوایی باعث می شود اختلاف درجه گرماه شب و روز آن بسیار شدید باشد مثلاً در استوای ماه در روز درجه گرما به ۱۰۰ درجه یعنی حد جوشش آب می رسد در حالیکه شب هنگام تا منهای ۱۸۰ درجه سقوط می کند و بدینه است که در چین حلالی هیچ گونه حیات و زندگی ممکن نیست وجود پیدا کند. این اختلاف شدید شب و روز در طول میلیونها بلکه میلیاردها سال باعث شده است که سنگهای پوسه خارجی ماه به غار (پود) مبدل شوند و در نتیجه تمام سطح آن را لایه ای از غبار دربر گرفته است. شهابهایی که در عمر دراز ماه به آن برخورد کرده اند عوارض مشهود در سطح آن را به وجود آورده اند که از

اکنون مسلم شده است که ماه کره ای است تاریک با قطعی در حدود ۱۵ قطر زمین و با نیروی جاذبه ای در حدود یک ششم قوه جاذبه زمین که قادر نیست گازها را به هر مقدار که باشد در اطراف خود نگاه دارد و به همین جهت فاقد جو است. در نتیجه در سطح ماه نه فقط هوایی برای تنفس موجود زنده وجود ندارد بلکه از ابر و باد و بارانی که سطح آن بفرساید هم خبری نیست. در چین حلالی می توان تصور کرد که در وضع ظاهری پوسه ماه از بد و تکون تاکون تغیری حاصل نشده و چون هوایی ندارد که از تعاش آن صوتی را ایجاد و منتقل سازد همواره سکوت محض بر آن حکمران است. از طرف دیگر همین

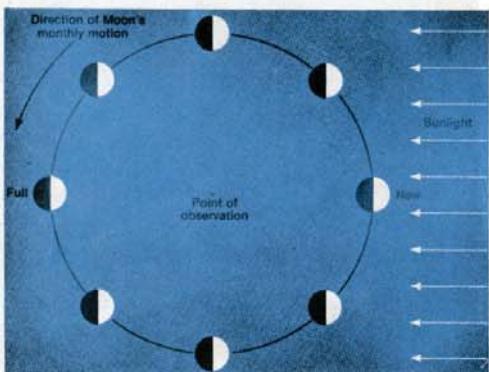
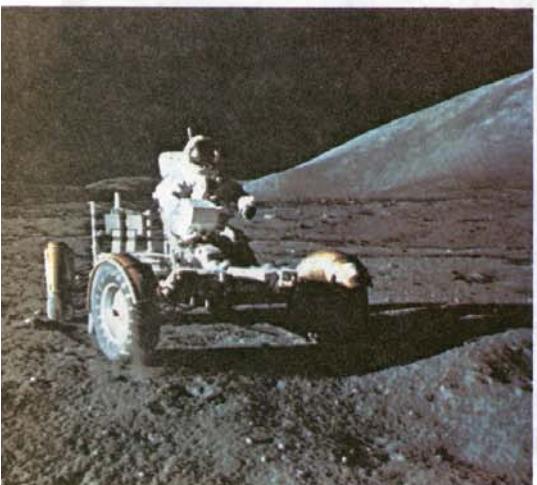
زمن به صورت دریاها بی به نظر می آمد و به همین جهت اغلب نام دریا بر آنها نهاده شده در حالی که در واقع امر قطه‌ای آب در سطح ماه وجود ندارد.

ب) حرکات ماه

همان طور که گفته شد ماه ای کاملاً تاریک است که از خود نوری نمی افشارند و آنچه به نظر ما از ماه روشن می آید انعکاس نوری است که از آفتاب به آن می تابد.

ماه به دور زمین می گردد و از مشخصات مهم آن است که حرکات وضعی (گردش ماه به دور خود) و انتقالی (گردش ماه به دور زمین) آن، هم زمان صورت می پذیرد. گردش ماه به دور زمین در حدود ۲۷ روز و ۸ ساعت انجام می شود و فاصله زمانی از بیک هلال تا هلال دیگر ماه در حدود ۲۹ روز و نیم است. در همین مدت، ماه یک بار هم به دور خود می چرخد به عبارت دیگر طول شبانه روز در کره ماه به حرکت ماهانه ماه به دور زمین در سمت راست و ماه تمام در سمت چپ در بالا و پایین تصویر مشاهده می شود.

ماه را روشن می‌بینم و این حالتی است که به ترتیب اول شناخته شده بعد از یک هفته دیگر تمام نیم کره رویه زمین ماه در مقابل تابش خورشید قرار می‌گیرد و این موقعی است که ما تمامی قرصی ماه را روشن می‌بینیم، وحالتی است که در آن به بدر، یا (ماه تمام) تعییر می‌شود.

بعد از آن نور ماه رویه کاهش می‌رود تا اینکه یک هفته بعد تنها نیمه غربی آن را روشن می‌بینیم که ترتیب دوم خوانده می‌شود و در پایان ماه است که قمر در حالت اول قبل از هلال قرار می‌گیرد.

گاهی اتفاق می‌افتد که در روزهای آخر ماه این کره آسمانی بین خورشید و زمین قرار گرفته مانع رسیدن نور خورشید به زمین می‌گردد، و در این حالت است که خورشید گرفتگی یا کسوف بروز می‌کند و زمانی اتفاق می‌افتد که هنگام بدر، زمین بین ماه و خورشید قرار گرفته مانع از رسیدن نور خورشید به ماه می‌شود و آن وقت است که ماه گرفتگی یا خسوف رخ می‌دهد.

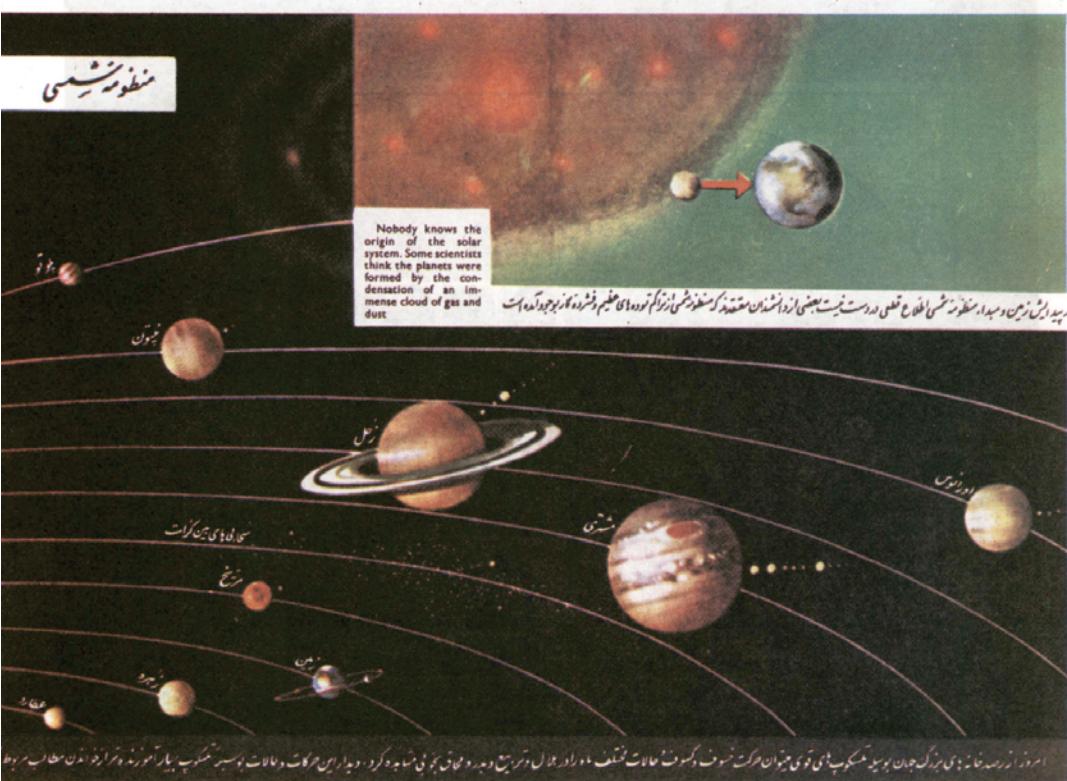
ب) تأثیر ماه در زندگی انسان

واما تأثیر ماه در زندگی انسان به قدری زیاد است که با وجود

حساب ما زمینها یک ماه است که در ماه نصف آن شب و نصف دیگر روز است و به همین علت است که اختلافات شدید حرارتی در ماه به وقوع می‌پیوند.

نتیجه این خاصیت این است که اولاً ما از زمین همیشه یک نیم ماه را می‌بینیم و تا ماهواره شوروی به نام لونینک ۳ در اکتبر ۱۹۵۹ (تیرماه ۱۳۳۸) از آن طرف ماه عکس‌هایی برای ما فراهم نکرده بود از وضع نیمه همیشه غیر مرئی ماه کاملاً بی اطلاع بودیم. ثانیاً تغیراتی منظم در انعکاس نور آفتاب به سمت زمین در ماه رخ می‌دهد که اهل (حالات گوناگون هلال) قمر را به وجود می‌آورد، به این صورت: هنگامی که ماه بین زمین و خورشید قرار می‌گیرد هیچ نوری از آفتاب به سمت روبروی زمین آن نمی‌رسد در نتیجه جسم تاریکی است که از زمین دیده نمی‌شود همین که در حرکت خود به دور زمین ماه از این حالت خارج شد هلال باریکی از حاشیه شرقی ماه نور خورشید را منعکس می‌سازد و این همان حالتی است که در شباهی اول و دوم ماه ما از زمین مشاهده می‌کنیم. با گذشت زمان و پیش روی ماه در مدار حرکت انتقالی خود هر شب بر مقدار نور هلال افزوده می‌شود تا اینکه بعد از یک هفته صرف

منظومه ششمی

کشور ما، بر مبنای گردش ماه به ثبت رسیده است.

جز و مذ اقیانوسهای سطح زمین که ممکن است در این یادداشتها هم اشاره مفصل تری به آن شود از آثار ماه است که پی آمدهای مهمی در زندگی و معیشت مادی ساحل نشینان در سراسر جهان دارد.

ماه در تحول فرهنگ و فولکلور و آداب و سنت و معتقدات مذهبی و ادبیات تمام نژادها و اقوام و ملل اثر فراوان داشته و درباره عظمت این تأثیر کافی است که تنها درباره نقش آن در ادبیات بسیار غنی زبان فارسی خودمان تأمل کنیم.

○ ● ○

فاصله زیاد آن از محیط زیست بلافضل انسان آن را باید عاملی از محیط زیست دانست. نور ماه همانند نورخورشید که هنگام روز مدد حیات است در شب همیشه نعمت روشنایی را برای بشر فراهم کرده و هم اکنون هم کم و زیاد این روشنایی عاملی در تضیییم گیریهای بشری به شمار می رود. ماه یکی از پدیده های طبیعت است که ذهن کنجکاو بشر را در همان اوینی که آن را می توان آغاز بشیریت نام گذاشت به خود متوجه کرده و حاصل این توجه به مرور ایام این شده که بشر ماه را وسیله روز شماری قرار داده، و به عبارت دیگر تاریخ گذشت زمان را بر اساس آن قرار داده که بحث تفصیلی آن از حوصله این نوشته خارج است و کافی است به باد داشته باشیم که قسمت عده سویچ تاریخ طولانی

